

شناسنامه

صاحب امتیاز: انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی (ره)
مدیر مسؤول: علیرضا منگلی نسب / صفحه آرا: مبینا اصلی‌بیگی
جانشین سردبیر و ویراستار: محمداصداق جعفری نژاد
هیئت تحریریه: الهام بیرجندیان، زینب حیدری، امید لطفی

دادگر

سال پنجم / شماره بیست و چهارم / آذرماه ۱۴۰۲

کلام امام

هدف مبارزه برای آزادی فلسطین، آزادی همه‌ی سرزمین فلسطین - از بحر تا نهر - و بازگشت همه‌ی فلسطینیان به کشور خویش است.
۱۳۹۹/۳/۲

از بالفور تا امروز

بررسی مسئله فروش زمین‌ها به اسرائیلی‌ها توسط فلسطینی‌ها

الهام بیرجندیان
عضو فعال انجمن در دانشکده

خاورمیانه از دانشگاه بن گوریون) و ایلان پاپه (مورخ و فعال اجتماعی اهل اسرائیل) اشاره کرد که آن‌ها بر همین عدد ۶ درصد تاکید کرده‌اند. در همان سال ۱۹۴۸، سازمان ملل قطعنامه‌ای صادر نمود و فلسطین را بدون دلیل تقسیم کرد و بیان کرد: ۵۷ درصد از سرزمین فلسطین متعلق به یهودی‌ها است؛ در حالی که حدود ۶ درصد زمین‌های فلسطین متعلق به آن‌ها بود.

هدف اسرائیل گسترش سرزمین‌هایش بوده است. دولت صهیونیستی به سرزمین فلسطین فعلی هم قانع نبوده و نیست. اول یک وجب جا می‌خواستند، بعد نصف زمین فلسطین را گرفتند، سپس بخش عمده سرزمین فلسطین را گرفتند، بعد از آن هم به کشورهای همسایه فلسطین مثل اردن و سوریه و مصر تجاوز کردند و زمین‌های آن‌ها را گرفتند. اکنون هم هدف اساسی صهیونیسم، ایجاد اسرائیل بزرگ است که البته سعی می‌کنند این را کتمان کنند اما تاریخ گواه روشن آن است.

پس آیا درست است که بگوییم مردمان فلسطین با اختیار خود اقدام به فروش زمین‌هایشان کرده‌اند و می‌توانستند این کار را نکنند اما در زمان معاصر مالک حقیقی این سرزمین‌ها اسرائیلی‌ها هستند؟

پاسخ مثبت به این سوال کاملاً نادرست است و برخی از مردمان فلسطین به دلیل مالیات و قوانین ظالمانه‌ای که بریتانیا برای آن‌ها قرار داده بود، مجبور به فروش زمین‌ها شدند و بخشی از زمین‌ها نیز توسط بریتانیا مصادره شد و از فلسطینی‌ها سلب تابعیت شد و افرادی که از این شبهه به وجود آمده حمایت می‌کنند تنها به خودشان ظلم نمی‌کنند بلکه به تاریخ هم ظلم می‌کنند و خدمتی بزرگ به رژیم صهیونیستی می‌کنند تا انسان‌های بی‌گناه بسیاری را به قتل برسانند.

کردند. مالکان حقیقی این زمین‌ها در اروپا و آمریکا سکونت داشتند؛ به همین جهت آن‌ها هم از خدا خواسته زمین‌ها را به یهودی‌ها فروختند. البته دلالت‌هایی هم برای خرید و فروش وجود داشتند. نقل کرده‌اند یکی از دلالت‌ها (سید ضیاءالدین طباطبایی معروف) شریک رضاخان در کودتای ۱۲۹۹ بود که از ایران به فلسطین رفت و دلالت خرید زمین از مسلمانان برای یهودی‌ها شد. زمین‌ها که ملک آنها شد، با روش‌هایی رعب‌انگیز و سنگدلانه شروع به اخراج زارعان از این زمین‌ها کردند. به هر جایی که می‌رفتند، می‌زدند و می‌کشتند و افکار عمومی دنیا را هم با افترا و فریب به سوی خود جلب می‌کردند. این تسلط غاصبانه‌ی صهیونیست‌ها بر فلسطین دارای دو رکن اساسی بود:

اول اینکه برخوردشان با مردم فلسطین و صاحبان اصلی، با خشونتی شدید همراه بود و با آن‌ها هیچ‌گونه مدارایی نمی‌کردند. ثانیاً افکار عمومی دنیا را با دروغ فریب دادند. برای مثال آن‌ها ادعا می‌کردند فلسطین یک جای متروکه و مخروبه‌ای بود که ما آمدم و اینجا را آباد کردیم!

چند درصد زمین‌های فلسطین به صهیونیست‌ها فروخته شد؟

در فاصله سال‌های ۱۹۱۰ تا ۱۹۴۴ قیمت زمین‌های فلسطین حدود ۵ هزار برابر شده بود! اما مردم فلسطین تنها حدود ۶ درصد از زمین‌هایشان را فروختند. چرا؟ چون عده‌ای از ملی‌گرایان و مسلمانان فلسطینی این ترفند را دریافته بودند و روحانیون مسلمان فتوا صادر کردند که فروش زمین به یهودیان حرام است. مسلمانان فلسطین نیز این فتوا را مراعات کردند و دست از فروش زمین برداشتند. جالب است بدانید که این آمار (۶ درصد) توسط فلسطینی‌ها بیان نشده است؛ بلکه خود اسرائیلی‌ها آن را عنوان کرده‌اند؛ به عنوان مثال می‌توان به بنی موریس (مورخ اسرائیلی و استاد سابق تاریخ در گروه مطالعات

امروزه در سطح جهان این ادعا مطرح است که اسرائیلی‌ها بخش‌هایی از سرزمین فلسطین را خریداری کرده‌اند؛ بنابراین حق مشروع اسرائیلی‌ها تملک این سرزمین‌ها و ایجاد حکومت است.

اما اصل ماجرا از چه قرار است؟ از یک سو عده‌ای از یهودیان قدرت‌طلب به فکر ایجاد یک کشور مستقل یهودی افتادند و از سوی دیگر، انگلیس در خاورمیانه اغراض مهم استعماری را دنبال می‌کرد و به دنبال ایجاد یک قدرت وابسته جهت اعمال نفوذ در منطقه آسیای غربی بود؛ به همین دلیل یهودی‌های قدرت‌طلب با همکاری انگلیس به این نتیجه رسیدند که به این منطقه نفوذ کنند. نقشه آنها در ابتدا به این صورت بود که به عنوان یک اقلیت وارد شده و به تدریج گسترش یابند. همچنین کشور فلسطین به دلیل جنگ جهانی اول در نقطه حساسی قرار داشت؛ به همین دلیل سودای تشکیل دولت در این منطقه تقویت شد. دولتی تشکیل شود تا جزء متحدین انگلیس باشد و مانع از ایجاد اتحاد در دنیای اسلام بشود.

در سال ۱۹۱۷ بریتانیا طبق بیانیه «بالفور» داشتن خانه‌ای ملی برای یهودیان در سرزمین‌های فلسطین را مجاز دانست. این نخستین باری بود که یک قدرت جهانی چنین مجوزی را برای اقوامی دیگر صادر می‌کرد.

مهاجرت یهودیان به فلسطین در زمانی آغاز شد که فلسطین هنوز جزء قلمروی امپراطوری عثمانی بود. آنها فلسطین را در رویایی پوچ، سرزمین موعود خود می‌دانستند و به همین بهانه شروع به مهاجرت کردند. یک سال بعد هم که امپراطوری عثمانی در جنگ جهانی اول شکست خورد و قیمومیت فلسطین به بریتانیا واگذار شد. با این واگذاری فلسطین در نقطه‌ای بحرانی قرار گرفت.

تصرف صهیونیست‌ها در ابتدا با جنگ نبود بلکه در ابتدا با حيله شروع به خرید برخی زمین‌های فلسطین با قیمتی چند برابر قیمت اصلی

راهکارهای موجود جهت حل مسئله فلسطین

۳ میلیون فلسطینی در کرانه باختری، حدود ۲ میلیون نفر در نوار غزه و حدود ۲ میلیون نفر نیز در سرزمین‌های ۱۹۴۸ حضور دارند. علاوه بر این حدود ۷ میلیون فلسطینی نیز در خارج از فلسطین سکونت دارند. حال سؤال این است که وضعیت این تعداد فلسطینی چه خواهد شد؟

مقام معظم رهبری در بیانات خود، این معامله را «خیانت به دنیای اسلام» دانستند و بیان فرمودند که این معامله پا نخواهد گرفت. موضع جمهوری اسلامی یعنی برگزاری رفراندوم و تعیین سرنوشت فلسطین به دست خود مردم این سرزمین، مردم‌سالارانه‌ترین پیشنهادی است که می‌توان برای حل این مسئله مطرح کرد.

این همه‌پرسی، نظام سیاسی کشور را معین می‌کند و ساکنان اصلی از هر قوم و دین، از جمله آوارگان فلسطینی در آن شرکت خواهند کرد؛ آن نظام سیاسی، آوارگان را به داخل برمی‌گرداند و سرنوشت بیگانگان سکنی‌گزیده را تعیین می‌کند.

در این طرح، فلسطینیان یهودی و مسیحی و مسلمان، در کنار هم در یک همه‌پرسی شرکت و نظام سیاسی کشور فلسطین را تعیین می‌کنند؛ آنچه قطعاً باید برود نظام صهیونیستی است و صهیونیسم، که خود بدعتی در آئین یهود و کاملاً بیگانه از آن است.

این مطالبه بر مبنای دموکراسی رایجی است که در دنیا پذیرفته شده و هیچ کس در مترقی بودن آن نمی‌تواند خدشه کند.

معامله به اصطلاح قرن ترامپ، نه نشان از تأمل و تفکر برای گسترش امنیت و آرامش در منطقه، بلکه نمادی از «خواب‌گردی وی به سوی فاجعه‌های» است که نتیجه آن افزایش آشوب در منطقه و زور گویی در مقابل حقوق ملت‌ها خواهد بود.

خیانت‌آمیز آمده است که فلسطینی‌ها باید از حق بازگشت به سرزمین خود که بر طبق قطعنامه ۱۹۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در سال ۱۹۴۸ به رسمیت شناخته شده است، صرف‌نظر کنند.

معامله قرن طرحی برای تحقق وطن قومی یهود

معامله قرن که به ظاهر طرح دولت ترامپ برای حل مسئله فلسطین بود به دنبال این بود که «وطن قومی یهود» را در کل فلسطین تاریخی به وجود آورد. طرحی که از اولین کنفرانس جنبش صهیونیسم در سال ۱۸۹۷ تا کنون روی کاغذ باقی مانده است. از سوی دیگر طرح «وطن قومی یهود» بخشی از یک پروژه بزرگ‌تر به نام «نیل تا فرات» است.

پروژه صهیونیسم برای منطقه غرب آسیا و شمال آفریقا ایجاد «وطن قومی یهود» در سرزمینی به وسعت نیل تا فرات است. فاز اول و اصلی این پروژه ایجاد وطن قومی یهود در کل فلسطین تاریخی است که صهیونیست‌ها با اجرایی کردن طرح «معامله قرن» به دست آمریکایی‌ها درصدد انجام آن بودند. یکی از لوازم اجرایی شدن این طرح همان‌گونه که در نام آن یعنی «وطن قومی یهود» نیز نهفته است، عدم حضور فلسطینی‌ها در این جغرافیا است. مقصود از «وطن قومی یهود» سرزمینی است که در آن فقط یهودیان حضور داشته باشند؛ لذا حضور هیچ غیریهودی را در این جغرافیا نخواهند پذیرفت.

مهم‌ترین معضل صهیونیست‌ها در اجرای «وطن قوم یهود» با «معامله قرن» جمعیت فلسطینی‌ها است. آنها با واسطه‌گری آمریکا و ایادی‌شان در منطقه اقدام به اجرای پروژه‌های با ظاهر اقتصادی کرده‌اند تا جمعیت فلسطینی را به واسطه آن طرح‌ها به مناطق دیگری منتقل کنند؛ با این حال در حال حاضر حدود

قطعنامه‌های تشریفاتی

راهکارهای موجود جهت حل مسئله فلسطین

اشغالگری توسط اسرائیل مطالبی را بیان می‌کنیم.

اشغالگری و غصب توسط اسرائیلی‌ها

از اینکه اسرائیلی‌ها تنها حدود شش درصد از اراضی اشغالی را خریداری کردند بگذریم. همچنین از قطعنامه ۱۹۴۸ سازمان ملل که فلسطین را به ناحق به دو نیم تقسیم نمود و پنجاه و هفت درصد از سرزمین فلسطین به صهیونیست‌ها واگذار شد و مابقی این سرزمین برای مردم فلسطین باقی ماند نیز عبور می‌کنیم. مسئله این است که آیا همین ۴۷ درصد سرزمین برای فلسطینی‌ها باقی ماند یا در گذر زمان همین میزان هم غصب گردید؟

شاید برایتان جالب باشد که امروزه صرفاً ۱۵ درصد از سرزمین فلسطینی‌ها که شامل غزه، کرانه باختری و رود اردن است مورد اشغال قرار نگرفته است که این خود نشان‌دهنده اشغالگری بی‌حد و حصر صهیونیست‌ها است.

می‌توان ردپای اشغالگری بعد از ۱۹۴۸ را در قطعنامه‌های سازمان ملل دید که به چند مورد از آن‌ها اشاره می‌کنیم:

۱. قطعنامه ۱۰۱ شورای امنیت در سال ۱۹۵۳ علیه کشتار مردم روستای بقیه که به فرماندهی آرلین شارون صورت گرفت.
۲. قطعنامه ۲۴۲ در سال ۱۹۶۷ درحالی صادر شد که اسرائیل با اشغال کرانه باختری، رود اردن، نوار غزه، بیت‌المقدس شرقی، صحرای سینا و ارتفاعات جولان، اراضی خود را وسعت بخشید و شورای امنیت خواستار عقب نشینی اسرائیل از اراضی عربی شد.
۳. در سال ۱۹۶۸ قطعنامه ۲۴۷ صادر شد تا اشغال اراضی

فلسطینی‌ها و شهرک‌سازی در آن‌ها در بیت‌المقدس شرقی توسط صهیونیست‌ها را محکوم کند.

۴. در سال ۱۹۸۷ و ۱۹۸۸ نیز شورای امنیت سازمان ملل با صدور قطعنامه‌های ۶۰۷ و ۶۰۸ اسرائیل را به خاطر نقض مکرر حقوق فلسطینی‌ها، عدم رعایت کنوانسیون چهارم ژنو، اخراج فلسطینی‌ها و رعایت نکردن حقوق مردم فلسطین و مصوبات شورای امنیت سازمان ملل محکوم کرد.

این‌ها تنها بخش کوچکی از قطعنامه‌های متعددی است که شورای امنیت سازمان ملل و مجمع عمومی سازمان ملل متحد بر علیه اسرائیل صادر کرده‌اند، هرچند که بسیاری از این قطعنامه‌ها با فشار و توی آمریکا به بایگانی سازمان ملل رفته‌اند؛ اما به خوبی موید ماهیت اشغالگرایانه رژیم صهیونیستی هستند.

اما اشغالگری صهیونیست‌ها به فلسطین هم متوقف نماند، بلکه آن‌ها جنوب کشور لبنان را هم در سال ۱۹۷۸ اشغال کردند. متعاقب آن شورای امنیت سازمان ملل هم با صدور قطعنامه ۴۲۵ خواستار خروج ارتش اسرائیل از اراضی اشغالی کشور لبنان شد. پس با مرور قطعنامه‌های متعدد شورای امنیت و مجمع عمومی سازمان ملل مبنی بر اشغالگری صهیونیست‌ها مشخص می‌شود که مردم فلسطین بر اساس اصل دفاع مشروع و به خاطر استیفای حقوق پایمال شده خود عمل کرده‌اند و بر اساس قوانین بین‌المللی و بر اساس تعریف سازمان ملل از متجاوز، آنها مرتکب هیچ‌گونه تجاوزی نشده‌اند؛ بلکه قطعنامه‌های متعدد عکس این موضوع را نشان می‌دهد.

روزها می‌گذرد و اخبار جنگ فلسطین و اسرائیل همه جا را پر کرده است. در جمع و مکانی نیست که صحبت از فلسطین و مقاومتش به گوش نخورده باشد. در این میان، بارها و بارها از اطرافیان مان شنیده‌ایم که چه لزومی به جنگ است، وقتی می‌توان سرزمین فلسطین را به دونیم تقسیم کرد و هر دو طرف زندگی خودشان را داشته باشند؟ برخی نیز در این میان اشاره‌هایی به «معامله قرن» می‌کنند. اما ماجرای معامله قرن چیست؟

معامله قرن یا طرح صلح ترامپ، پیشنهاد صلح بین اسرائیل و فلسطین به منظور حل و فصل منازعه این دو کشور است که توسط دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور سابق ایالات متحده مطرح شد. این طرح به ابتکار جرد کوشنر، مشاور ارشد رئیس‌جمهور وقت آمریکا تدوین شده است.

بخش‌هایی از مفاد معامله قرن

خوانش این متن خود گویای سیری‌ناپذیری اشغالگری رژیم صهیونیستی است که در ادامه خواهید دید:

بر اساس این طرح بخش‌هایی دیگر از فلسطین شامل نیمی از کرانه باختری و بخشی از بیت‌المقدس شرقی که از نظر جامعه جهانی به دولت فلسطین تعلق دارد، باید به اسرائیل واگذار شود و در عوض اسرائیل با تشکیل کشور مستقل فلسطین در نیمه دیگر کرانه باختری و تمام نوار غزه و چندین محله از بیت‌المقدس شرقی موافقت می‌کند؛ دولتی که خود غاصبانه و به زور تشکیل گردیده است در ازای اشغالگری بیشتر، اجازه تشکیل دولت به فلسطینی‌ها را می‌دهد. همچنین بر اساس این طرح شهر ابودیس به جای بیت‌المقدس به‌عنوان پایتخت فلسطین در نظر گرفته می‌شود. حتی در جای دیگر این طرح

امید لطفی

عضو فعال انجمن در دانشکده

با نگاه به اخبار و رسانه‌ها می‌توان فهمید که فلسطینی‌ها ابتدا به اسرائیل حمله کردند و باعث شدند تا اسرائیل مجبور بشود از موجودیت خود در برابر متجاوزین دفاع کند و دست به بمباران و موشک‌باران بیمارستان‌ها و کمپ‌ها و... بزند.

اما سوالی که می‌توان مطرح کرد این است که اساساً فلسطینی‌ها با رفتار خود مرتکب رفتار تجاوز در حقوق بین‌الملل شدند؟ برای پاسخ به این سوال باید مشخص کرد که در حقوق بین‌الملل شخص متجاوز کیست؟

تاریفی در حقوق بین‌الملل از دولت متجاوز ارائه شده است. تعریفی که شورای جامعه ملل از دولت متجاوز ارائه کرد این‌گونه بود:

۱. دولت متجاوز، دولتی است که با نقض اقدامات منع شده توسط شورای جامعه ملل و مجمع عمومی، جنگ را آغاز کرده باشد.
 ۲. دولتی متجاوز شمرده می‌شود که با تهاجم ارضی، جنگ را شروع کرده باشد.
 ۳. دولتی متجاوز است که خارج از حوزه صلاحیتش بدون وجود ضرورت دفاع، در مخاصمات درگیر بشود.
- حال با این تعاریف آیا نیروهای فلسطینی متجاوز محسوب می‌شوند؟

اولاً فلسطینی‌ها تجاوز ارضی انجام نده‌اند، چراکه اساساً آن سرزمین توسط اسرائیلی‌ها غصب شده است و ثانیاً مردم فلسطین بر اساس اصل دفاع مشروع و به دلیل ضرورت، این عملیات را انجام داده‌اند که در ادامه به تفصیل درباره غصب و